

ονται μετὰ τῆς κυβερνήσεως διὰ νὰ πωλήσωσιν εἰς αὐτὴν δώδεκα ἐκ τῶν ἐντόμων τούτων, μέλλουσαν νὰ τῇ ἀποθέσῃ εἰς τοὺς περιέχοντας μύδια ῥύακας τῆς. Λοιπὸν ὁ Κ. Ἐβελμών ὁ κατασκευάζων λίθους πολυτίμους, ἔχει σύντροφον τὸν Κ. Ἑλλιῶτ κατασκευ- ζοντα μαργαρίτας.

Πρὸς τοὺς κυρίους συντάκτας τῆς *Πανδώρας*.

Εἰς τὸ τελευταῖον ὑμῶν φυλλάδιον ἀνέγνων περιγραφὴν τῆς ἐν Λονδίῳ ὀρθοδόξου ἐκκλησίας, ἐν ᾗ δικαίως λυπεῖσθε ὅτι οἱ Ἕλληνες ἀποκαλοῦνται Γραικοί, ἐν τῷ τετραστίχῳ τῷ κοσμοῦντι τὴν ὄψιν τῆς ἐκκλησίας. Ἐπειδὴ ὅταν αὐτὴ φκοδομεῖτο, συνέπεσε νὰ ἐπιδοῦμαι ἐν Λονδίῳ, καὶ νὰ συνεισφέρω τὸ ἐμὸν εἰς τὴν ἀνέγερσιν αὐτῆς, εἰς συμπλήρωσιν τῶν ὑμετέρων εἰδήσεων περὶ τοῦ ῥηθέντος ἐπιγράμματος, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς πληροφορήσω, ὅτι μετὰ τοῦ τετραστίχου τούτου ὁ Κ. Φίλιππος Ἰωάννου εἶχε πέμψει εἰς τὴν ἑλληνικὴν παροικίαν τοῦ Λονδίνου καὶ ἄλλα ἐπιγράμματα, ἐν οἷς ὑπῆρχε τὸ ὄνομα Ἕλληνες, διακρινόμενα δὲ πάντα διὰ τῆς χάριτος καὶ τῆς ἀκριβολογίας ἐκείνης, ἥτις χαρακτηρίζει πάσας τὰς ἀρχαίας στιχηρὰς συνθέσεις τοῦ ἐξόχου τούτου ἑλληνιστοῦ. Ἐπειδὴ ὅμως πάντες οἱ συνδρομόντες εἰς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ἐθνικοῦ ἐκείνου καταστήματος, δὲν ἦσαν ἐξ ἐκείνων οἷς δίδεται σήμερον νὰ σεμνύνωνται διὰ τοῦ εἰδικοῦ ὀνόματος Ἑλλήνων, τοῦ ἰδίως ἀποδιδόμενου τοῖς πολίταις τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους, διὰ τοῦτο προε- κρίθη τὸ περιπλέον τὴν ἐν ταῖς παρούσαις πε- ριστάσεσιν ὡς περιληπτικωτέραν θεωρουμένην ἐπω- νυμίαν τῶν Γραικῶν. Ὡς δὲ πρὸς τὸ ὄνομα τῆς Βικτωρίας, δικαίως δὲν ἐπιμένετε, διότι οὔτε νὰ λείπῃ ἀπὸ τὸ μέ- τωπον τοῦ ναοῦ τὸ ὄνομα τῆς βασιλείας τῆς φιλοξέ- νου Ἀγγλίας ἦτον πρέπον, οὔτε ὅμως ἰδύνατο διὰ τοῦ Ω γραφόμενον νὰ εἰσβιασθῇ τὸ ὄνομα τοῦτο εἰς μέτρον δακτυλικόν.

Δεχθῆτε κτλ.

P.

ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΝΘΟΔΕΣΜΗΣ

(Ἰδε Φυλλάδ. ΜΓ.)

Ἀριθμὸς 1.

Θ Ξ Ε Ν Ο Σ.

Εἰς ξένας ὄχθας ἰερίμμενος,
Ἀγρίας τύχης ναυαγός,
Ὅπου γυρίσῃ παντοῦ ξένος;
Τίς θὰ τῷ γίνῃ ὁδηγός;

Περνοῦν νεφέλαι διωγμέναι

Ἀπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ βορέα,
Καὶ λέγουν· εἰς τὴν γῆν σου, ξένε,
Μᾶς φέρουν τὰ ῥυτὰ πτερὰ.

Εἰς ξηρὸν κλάδον στηριγμένος,
Τοῦ δάσους βλέπει τὴν σκιάν,
Τὸ δάσος λέγει· εἶσαι ξένος,
Ἐδῶ δὲν ἔχεις φωλεάν.

Ἡ μήτηρ τέκνον ταθλιμμένον
Θάλλει μ' ἐν φίλῳ γλυκύ.
Πλὴν δὲν ἀνείχοι· εἰς τὸν ξένον
Θερμὴ ἀγκαλὴ μητρική.

Γαλῶν τὸ σμήνος τῶν παρθένων
Εἰς τ' ἀνθὴ παίζει καὶ πατᾶ·
Κάνει μαιδιάσσει τὸν ξένον,
Βλέμμα κένεν δὲν χαιρετᾶ.

Μορφὴ πενθίμως ἐσταλμένη
Νεκρὸν κομίζου κατηρεῖς.
Ἀν' ἀποθάνῃς ἐδῶ, ξένε,
Δὲν ἔχεις τόπον νὰ ταφῇς.

Παρήγορος τοῦ τεθαμμένου,
Ἀγρυπνὸς θρήνος ἀντηχεῖ·
Ἡ πλὰξ ἡ ἀχαρὶς τοῦ ξένου
Οὐδὲ μ' ἐν δάκρυ θὰ βραχῇ.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Τίς γίγας γεννᾶται, ἀνδροῦται δ' εἰς νέκυν;
Καὶ πάλιν γηράσκει εἰς γίγαντ' αὐξάνων;

ΛΥΣΙΣ

Τὸν ἐν τῷ προλαβόντι Φυλλαδίῳ αἰνιγμάτων.
Κανάρης. — Ναπολέων.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Παρακαλοῦνται οἱ Κύριοι συνδρομηταὶ ὅσοι δὲν ἐπλήρωσαν εἰσέτι τὴν συνδρομὴν των, νὰ διαβιδάσωσι ἀνυπερθέτως αὐτὴν εἰς τὴν διεύ- θυνσιν τῆς Πανδώρας, διὰ τῶν κυρίων ἐ- πιστατῶν τῶν ταχυδρομείων ἢ τῶν ἐπιτρόπων αὐτῆς.